

РЕШЕНИЕ

№ 94

гр. Тетевен, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. СТОЯНОВ

при участието на секретаря ТАТЯНА ИВ. МИНДЕВСКА
като разгледа докладваното от МАРИО Д. СТОЯНОВ Гражданско дело №
20244330100085 по описа за 2024 година

Предявени са при условията на обективно и субективно съединяване, иски за
заплащане на издръжка на малолетни деца, за минал период и за в бъдеще.

Ищцата твърди, че от фактическото съжителство с ответника имат родени две деца -
М.ва И.а и М. М.в У. Като семейство живели в дома на родителите на ищцата в гж. От края
на м. октомври 2023г. ответникът напуснал семейството и се преместил да живее в дома на
родителите си в град Тетевен. От този момент ответникът не се е интересувал за децата, им
нито е давал издръжка за тях. Ищцата е поела грижите за тяхното отглеждане и издръжка.

Моли да бъде осъден ответникът да заплати месечна издръжка за минало време за
детето х М.ва И.а, за 3 месеца назад от завеждане на делото, начиная от 01.11.2023г. в размер
на 300 лева месечно или общо сумата от 900 лева, ведно със законната лихва, както и бъде
осъден да заплаща за малолетната им дъщеря издръжка за в бъдеще в размер на 300
лева, начиная от завеждане на делото.

Моли да бъде осъден ответникът да заплати месечна издръжка за сина им М. М.в У.
за 3 месеца назад, начиная от 01.11.2023г., в размер на 300 лева или общо сумата от 900
лева, както и издръжка за в бъдеще, начиная от завеждане на делото в размер на 300 лева.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от
ответника, в който се заявява, че искът е допустим, но същият е неоснователен и недоказан и
го оспорва изцяло, по основание и размер. Възразява се срещу част от изложените в исковата

молба факти,твърди сеи,че след като ищцата напуснала семейното жилище с децата и е пращал няколко пъти пари за децата,като до края на м.януари 2024г и е дал на няколко пъти около 1200 лева.Възразява срещу основателността на иска за издръжка за минало време,тъй като през този период е подпомагал финансово децата с пари за ежедневни нужди,за дрехи и храна.Възразява срещу искания размер на издръжката за в бъдеще и моли ако евентуално бъде осъден да заплаща такава,да е в минимален размер от 235 лева.

От Дирекция „Социално подпомагане”-град Тетевен е депозиран социален доклад,в който е изразено становище за постановяване на съдебен акт,с който да бъдат защитени по най-добър начин интересите на децата на страните.

От Дирекция „Социално подпомагане“-Луковит е депозиран социален доклад,в който е изразено положително становище относно предявения иск от майката на децата на страните.

От представените по делото писмени доказателства и показанията на свидетелката х,съдът приема за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Страните поделото са родители на малолетните деца х М.ва И.а,родена на ф и на М. М.в У.,роден на э година.

От края на месец октомври 2023 година страните-родителите на децата са разделени,като ищцата/майката/ живее с децата в гж,Лов.обл.,а ответникът/бащата/ живее в град Тетевен,Лов.обл.

В показанията си свидетелката х твърди,че е предала парични средства в размер на 500 лева,на ищцата,за издръжка на децата,които са и били предадени от ответникът.В социалния доклад,изготвен от ДСП-Луковит е отразено,че ищцата е признала,че през м.февруари 2024 година е получила парични средства от ответника в размер на 500 лева,за да закупи нещо на децата,като според ищцата това са били единствените средства,които е получила от бащата след тяхната раздяла.

При така изложената фактическа обстановка,съдът намира за основателни предявените осъдителни иски по чл.143,ал.2 от СК-за определяне на издръжка за в бъдеще за малолетните деца на страните,която следва да бъде заплащана от ответника-техен баща,както и съединените иски с правно основание чл.149 от СК-за заплащане на издръжка за минало време-за периода от 01.11.2024г до 31.01.2024 година.

Задължението за издържане на детето до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето,като съгласно чл.143,ал.2 от СК те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.Конкретния размер се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите,които я дължат-чл.142,ал.1 от СК.Алинея втора на чл.142 от СК посочва,че минималния размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата,която към момента на постановяване на съдебния акт е в размер на 933.00 лева,съответно до 31.12.2023г е била в размер на 780.00 лева. Правото на детето да получи издръжка от своите родители е безусловно и е достатъчно наличието на

качеството „ненавършило пълнолетие дете”. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

От данните по делото се установява, че децата Х.И.а и М.У., живеят от началото на месец ноември 2023г с майката и тя е тази, която полага ежедневните грижи за тяхното отглеждане и възпитание. Този факт не се оспорва от ответника, а се установява и от данните, изложени в социалните доклади. Същият твърди, че след раздялата с майката на децата е участвал в издръжката на децата, осигурявайки им редовно средства за издръжка, както и е предоставял такава в натура. Съобразно показанията на свидетелката Нинова, за предадени 500.00 лева на майката на децата, който факт същата е потвърдила и пред социалния работник при ДСП-Луковит, съдът приема за доказан само факта на предоставяне на тази парична сума от ответника, за издръжката на децата, след раздялата между родителите им. В останалата част съдът не дава вяра на показанията на свидетелката за предоставени други парични средства за издръжката на децата, отчитайки и заинтересоваността на тази свидетелка от благоприятен изход на делото за ответника, която е негова първа братовчедка.

Съобразно изложеното, съдът намира за основателен иска за определяне на издръжка за в бъдеще за децата на страните, която да бъде заплащана от техния баща. Като съобразява от една страна възрастта на нуждаещите се от издръжка деца, икономическите условия на живот в страната и протичащите инфлационни процеси и от друга материалните възможности на родителите, съдът намира, че към настоящия момент за цялостната месечна издръжка на децата са необходими и възможни общ обем парични средства в размер на 400.00 лева за всяко едно от тях. От този размер ответникът следва да бъде осъден да заплаща за в бъдеще/след предявяване на исковата молба/ сумата от 250.00 лева за всяко от децата или почти в минимално установения за страната размер на издръжка за дете от 233.00 лева. Останалата част до пълния размер на необходимите средства за задоволяване издръжката на децата следва да се поеме от майката, която независимо че полага непосредствените грижи за тяхното отглеждане и възпитание, също има задължение да ги издържа.

Съдът приема, че ответникът има възможност да заплаща месечна издръжка за децата си в горния размер. Същият е млад мъж, в работоспособна възраст и може да заработва парични средства в размер на минималната за страната работна заплата. Ето защо този иск следва да бъде уважен частично, до посочения размер на издръжката за всяко от децата, а за разликата до пълния претендиран размер от 300 лева за всяко от децата - отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

По отношение на дължимата издръжка за минало време/за посочения по-горе период от 01.11.2023г до 31.01.2024г., съгласно и чл.149 от СК/, съдът намира, че такава се дължи от ответника в размер на $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата за страната, за съответния времеви

период или определена като обща сума в размер на 623.00 лева за всяко от децата или общо за двете деца в размер на 1246.00 лева/по отношение възможността за определяне на издръжката за минало време като глобална сума в.ж. Решение №280 от 28.09.2011г на ВКС по гр.д. №1654/2010г,III г.о.,ГК и др./От тази глобална сума следва да бъде приспадна сумата от 500.00 лева,предоставени от бащата през м.февруари 2024г или същият следва да бъде осъден да заплати за децата издръжка за минало време в размер на 373.00 лева за всяко едно от децата.Върху сумата следва да бъде присъдена и законната лихва,считано от датата на депозиране на исковата молба- 31.01.2024 година.За разликата до пълния претендиран размер на исковите,до сумата от 900.00 за всяко от децата,исковите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

При този изход на делото ответникът следва да заплати по сметката на Районен съд-Тетевен държавна такса в размер на 820.00 лева.На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК съдът следва да осъди ответникът да заплати на ищцата сумата от 300 лева,представляваща заплатено възнаграждение за адвокат.

Мотивиран от горното,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. У. И.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл. ,да заплаща на В. С. Л.,ЕГН:***** от гж,Лов.обл.,действаща като майка и законна представителка на малолетните деца х М.ВА И.А,ЕГН:***** и М. М.В У.,ЕГН:*****,на основание чл.143,ал.2 от СК,ежемесечна издръжка за децата в размер на 250.00/двеста и петдесет лева за всяко едно от децата или общо за децата издръжка в размер на 500.00 лева месечно,начиная от 01.02.2024 година до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката,ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска,а за разликата до пълния претендиран размер на исковите-до сумата от 300.00 лева месечно претендирана издръжка за всяко от децата,отхвърля исковите,като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА М. У. И.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл., да заплати на В. С. Л.,ЕГН:***** от гж,Лов.обл.,действаща като майка и законна представителка на малолетните деца х М.ВА И.А,ЕГН:***** и М. М.В У.,ЕГН:*****, на основание чл.149 от СК,сумата от 373.00/триста седемдесет и три лева/,представляваща месечна издръжка за всяко от децата х М.ВА И.А,ЕГН:***** и М. М.В У.,ЕГН:***** за минал период от време-от 01.11.2023 година до 31.01.2024 година или общо да заплати за двете деца издръжка за минал период от време в размер на 746.00 лева,ведно със законната лихва върху тази сума,начиная от 31.01.2024 година до окончателното и заплащане,като за разликата до претендирания размер на исковите-до сумата от 900.00 лева за всяко едно от

децата или общо 1800.00 лева издръжка за минал период,отхвърля исковете,като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА М. У. И.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл. ,да заплати на В. С. Л.,ЕГН:***** от гж,Лов.обл.,на основание чл.78,ал.1 от ГПК,сумата от 300.00/триста/лева,представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. У. И.,ЕГН:***** от град Тетевен,Лов.обл. ,да заплати по сметката на Районен съд-Тетевен държавна такса в размер на 820.00/осемстотин и двадесет/лева.

На основание чл.242,ал.1 от ГПК допуска предварително изпълнение на решението,в частта на присъдената издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Ловеч,в двуседмичен срок,считано от 12.04.2024г.,съгласно 315,ал.2 от ГПК,а в частта на допуснатото предварително изпълнение подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд-Ловеч,в едноседмичен срок от постановяването му.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____